

Op zich juich ik vereenvoudiging van de wetgeving rond de Wajong en het feit dat een deel van de plannen een verbetering van de Wajong betekent (voor studerende bijvoorbeeld), toe. U bent echter ook voornemens een aantal regelingen af te afschaffen (Bremaregeling, maatmanloon regeling) en zegt daarvoor vangnetten/garanties ter voorkoming van inkomensval geregeld te hebben. Die garanties zijn echter zo beperkt dat het woord garantie eigenlijk nauwelijks van toepassing is.

U geeft deze garantie namelijk alleen af voor een ononderbroken periode af (maximale onderbrekingsduur twee maanden). Dit betekent dat een wisseling van baan/werkgever gewoonlijk al voldoende zal zijn om te zorgen voor het vervallen van de garantie. Dit is juist in deze tijd van kortdurende contracten en flexibilisering vrijwel een gegeven voor veel mensen, waaronder ikzelf. Ik kan zelfs zeggen dat het soms meer dan 2 maanden kan duren voor er duidelijkheid is of je bij hetzelfde bedrijf nog een verlenging kunt krijgen. Ook wil ik u er op wijzen dat het bewerkstelligen van een (vaak parttime) contract waarbij ook een uitkeringsinstantie betrokken is, of waar aanpassingen moeten plaatsvinden op de werkplek, gewoonlijk al makkelijk meer dan twee maanden extra in beslag neemt, ondanks het voornemen er is om iemand aan te stellen. Dit betekent dus praktisch dat mensen in mijn situatie echt in een oogwenk hun garantie kwijt zullen zijn. Dit kan niet de bedoeling zijn (of toch wel?)...

Daarnaast vervalt deze garantie ook zodra je bijvoorbeeld net iets te veel salarisverhoging krijgt, terwijl het hier veelal om mensen gaat die toch een bepaalde kwetsbaarheid hebben door hun beperking (een simpel gebroken been betekent voor veel 'gewone' mensen dat men een paar weken uit de running is, in mijn geval was dat een half jaar, gewoon omdat ik net als veel mensen in deze situatie alle coping strategieën al ingezet heb om überhaupt te kunnen werken). Dit betekent dat je makkelijk door je situatie (hoogopgeleid en medische uren beperking vanwege vaak een fikse (fysieke) beperking of beperkingen) eenvoudig kortdurend (maar >2 maanden) boven deze grens kan uitkomen en dan ook alle garanties kwijt bent, ook als je op relatief korte termijn het aantal uren niet meer vol kunt houden. Als garanties afgeven echt uw intentie is, dan vraag ik u op een adequate en redelijke manier te doen.

Verder houdt u in uw nieuwe plannen niet of nauwelijks rekening met het feit dat mensen met een medische urenbeperking gewoon niet meer kunnen werken dan zij al doen, al het maximale doen gezien hun situatie en hieraan wordt grotendeels voorbij gegaan in uw plannen. Laat ook voor hen het werken lonen, ook voor diegenen buiten de garanties die u beoogt in te bouwen (maar wat nog niet helemaal gelukt is).

Tot slot wil ik nog noemen dat de verhoudingen tussen de effecten van 85-100% en maatmanloon, alsmede de klassen-werkwijze zo ondoorzichtig is (ook voor hoger opgeleiden) dat het onmogelijk is zonder hulp van (behoorlijk gespecialiseerde) anderen de totale effecten van deze voorgenomen wijzigingen te overzien (wat op zich pleit voor de al eerder toegejuichte vereenvoudigingen). Aangezien deze internetconsultatie niet breed is gedeeld onder diegenen die het betreft (u weet precies om wie dit gaat, waarom bracht u ons hiervan niet persoonlijk op de hoogte en waarom vroeg u niet rechtstreeks om onze mening?), maar druppelsgewijs door wat oplettende partijen is opgepikt en verspreid, heb ik deze nog geen week in handen en zodoende is bovenstaande (iemand te spreken krijgen om de gehele situatie te kunnen overzien) nog niet gelukt. Daarom wil ik u vragen mij (en anderen) in staat te stellen gedurende een langere periode te reageren op uw voorgenomen voorstellen EN ik wil u vragen de belanghebbenden voortaan rechtstreeks te benaderen, dat voorkomt deze problemen.